

EDINOST

„EDINOST“
Izšaja po trikrat na teden v šestih izdajih ob torekah, četrtekah in sobotah. Zjutraj izdanje izšaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za eno mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . f. 3.—, za pol leta . f. 5.—, za vsa leta . f. 12.—
Naročnice je plačevati naprej za vsako leto priložna sredstva se sprava, se ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

Oglas se računa po tarifi v postoj, za naslove z debelimi črkami se plača prostor, kolikor obsega navedeni vrstni. Poslana, osmrtnica in javno zahvalo, medij oglasit itd. se računajo po pogodu.

Vsi dopisi naj se pošiljajo predeležno, ulica Caserma št. 18. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ulica Molino picolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprto reklame stije se proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinosti je moč!

Deželni zbor istrski.

IV. seja dne 29. januarja 1897.

(Zvršetak.)

Posl. Kompar in tovariši so stavili interpelacijo, že prijavljeno v našem listu, glede postopanja oblasti radi trtne uši, esebito v okraju Koperskem. Zatem so stavili posl. dr. D. Tričič in tovariši nastopno interpelacijo:

V kolikor je poznano podpisanim, je odredila a. kr. vlada, da bo delila podporo, določeno bedo trpečemu prebivalstvu, jedino in izključivo le za nabave semena ali pa za izvedenje javnih del.

Ako je tudi v načelu hvalevredno to pravilo, vendar menijo podpisani, da ne bi bilo amestno, ako bi se ne pripuščale izjeme. V razjašnjenje naj bodo navedeni tu sledeči izgledi:

V kateri družini utegne biti več členov sposobnih za delo. Vseled tega izda to morda toliko, da se nekako preživijo to leto.

Ali bode tudi mnoge takih družin, v katerih ni nobenega člana sposobnega za delo in za pridobivanje, v katerih pa že sedaj vladajo pomanjkanje, beda in lakota. Resnica je, da so poklicane tudi občine, da pritečejo na pomoč takim, ali občine so že izčrpane popolnoma po rednih stroških, ki jih obremenjujejo, pri čemer zavzemajo glavno mesto ravno raznovrstne podpore siromašnim občanem, ter iste niso niti v stanju, da bi nalozile še večih žrtv prebivalstvu, ki v tem letu itak že trpi pomanjkanje.

Ozirom na to stavlja podpisani visoki vladi sledeče vprašanje:

Ali hoče visoka a. kr. vlada poučiti podrejena okrajna glavarstva, da v izjemnih slučajih morejo

porabljati podporo, določeno pomanjkanje trpečemu prebivalstvu, tudi za nakup živeža?

Polj, dne 29. januarja 1898.

(Slede podpisani.)

Predsednik je izjavil na obe interpelaciji, da ja izroči a. kr. vladi. Ti dve, kakor tudi prejšnji predlog so se izročili predsedniku v hrvaškem jeziku že dan poprej. Predsednik je dal iste prečitati samo v italijanskem prevodu, ne da bi bil isti niti omenil, da so mu bile izročene spisane hrvaški oziroma slovenski. Ko se je pričela čitati poslednje navedena interpelacija, čuti je bilo na klopek večine: „quando la finiremo?“ (Kedaj bode tega konec?) Ne samo da gospoda od večine nočejo ni čuti hrvaškega ali slovenskega jezika, ampak so jim zoperna tudi imena naših poslancev.

Temu so sledili uprav grozni prizori. Sabin Vidulich, načelnik občine Malo Lošinske, je prečital kratko poročilo o računih bratovščin za leto 1896.

Na vprašanje predsednika, da-li želi kdo besede, je ustal poslanec Mandić ter začel: Visoka zbornica Dalje ni mogel. Na gornji galeriji je navstal strašanski krik, zvižganje in bučanje, katerim so branili govorniku, da bi govoril. Predsednik je opominjal občinstvo, ali ono se je pripravilo z njim! Grozil je, da odide, ali občinstvo se niti zmenilo ni za njegove opomine in njegove grožnje. Za hip je postalo mirneje, ko sta se razgovarjala predsednik in dr. Gambini. Na poziv predsednika je začel zopet poslanec M. Mandić: „Visoka zbornica! . . . ali zopet mu je občinstvo na galeriji udušilo besede peklenjskim krikom in zvižganjem. Predsednik je zaukazal, naj se gornja galerija izprazni, pa je odšel tudi on in za njim večina. Občinstvo pa je ostalo tudi na

gornji galeriji ter je začele peti, začetkoma bolj pe tiho, potem pa kolikor je neslo grlo, tiste sramotno pesem, zasramujočo Hrvate in Slovence: „Lassè pur che i canti e subì Nella patria de Rossetti non si parla che italian“. A ni bilo dosti jedenkrat, zapeli so še drugikrat, in so se delali, kakor da odhajajo, v resnici pa so ostali notri, ter psovali, grdili in žalili hrvaške in slovenske poslance. Na papir posl. Kozulića, ki ga je imel pred seboj, pal je pljunek! A tudi potem, ko se je občinstvo na galeriji napevalo dovolj, ni odšlo, ampak je posedalo in polegalo, tako, da ga — vsaj iz jedne polovice dvorane — ni bilo videti.

O vsem tam prizoru ostali so poslanci manjšine v dvorani, kakor tudi ces. kr. namestnik in vladni zastopnik. Po daljšem prestanku je zopet došel predsednik in je dal besedo poslancu M. Mandiću.

Mandić je začel, a z galerije, o kateri je bilo misliti, da se je izpraznila, se je začel zopet krik in vik. Predsednik se je obrnil proti galeriji in je vprašal neumno kakor tepec, zakaj da ni galerija izpraznjena? Kakor da ni vedel tega!

Gornja galerija je utihnila vendar, a tedaj so začeli mrmrati nekateri poslanci iz večine, „odlične osebe“, „distinte persone“, na dolnji galeriji pa so začele demonstrirati. Te „odlične osebe“ so bile po velikem delu gospe in gospodičine, in med njimi, kakor pravijo oni, ki jih poznajo, tudi nekaj učiteljic, torej vzgojevateljic mladine.

Posl. Mandić je govoril in potem čital svoj predlog. „Odlične gospe“ in neka odlična gospoda so kašljali, metali okole sebe različne žaljive besede in kenečno — odšli. Za vse to ni imel predsednik niti besedice ukora. Ko je storila

naprej, med tem ko se je Stanko poprijel očeta za suknjo.

„Kam dirjaš? Vrnj se!“ je zaklical Polž.

Andrejček se je zamračil ter jel iti počasneje.

Dospeli so na nasip, kjer se je razprostiralo že samo grajsko polje. Za tem, niže, je ležala vas, še niže livada in reka; pred njimi je stala grajščina, obkoljena s plotom, dvorska poslopja in tam dalje vrt.

„Ali vidiš grajščino?“ je vprašal Polž Stanka.

„Katero?“

„Tam le ono z hodnikom na stebrih.“

„Kaj pa je ta koča?“

„Na leve? To vendar ni koča, marveč delavnica, a ta-le nizka kubijska. A poglej vendar, da v delavnici so nekatere sobe spodaj, druge pa zgoraj.“

„Kakor na podstrešju?“

„To ni podstrešje, marveč nadstropje. Podstrešje je še višje, pod streho, kakor pri nas.“

„Ali hodijo oni tja gori po lestvi?“ je omenil Andrejček.

„Ne po lestvi, marveč po stopnicah“, je odvrnil surovo oče. „Grajščak se noče popenjati po klinih, ker on ljubi ugodnost. Seno pa ima spravljeno nad blevom.“

„A ono na desno, oče, kaj je tako pokrito s šipami?“ je vprašal Stanko.

„Tam bržkone gospoda poseda ter se greje na solncu“, je odvrnil Andrejček.

(Pride še).

Prednja straža.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslovenil Podravski.

Fantin, začuvši to, je jel vrteti glavo.

„Čemu vrtiš glavo?“ je vprašal oče.

„Ker se mi ne zdi prav vse to, kar govorite.“

„Ne zdi se ti prav, ker si mlajši in nespametnejši od mene.“

„Torej ste tudi vi, oče, nespametnejši od Gobarja, ker ste mlajši; a on vendar govori povsem drugače.“

Kmeta so te besede zbudile v srce.

„Jaz ti dam po zobeh“, je zakričal, pa bodeš videl takoj, ti paglavec, kdo je medrejši!“

O tako močnem argumentu je Andrejček nmolknil in sedaj so šli molče dalje. Stanko je sanjaril, sam Bog ve o čem, Polž pa se je boril s skrbmi, ali mu dajo livado v najem ali ne? ter se ob enem čudil, da njegov sin razglaša tako prevratne teorije.

„Ha!“ je zamomljaj, „golobradec se ozira po drugih. Ponosen fant, nikomur ne odjenja in hvala Bogu, da še ne krade. Ho! ho! on že ne boče kmet.“

Na tem mestu se je pot vezala z grajsko cesto, ki se je na lahno popenjala kvišku. Polž je kerakal čimdalje počasneje, Stanko je zrl pred-se čimdalje bolj prestrašeno in samo Andrejček je postal pogumnejši. Polagoma so se jim jele kazati izza griča črne veje obcestnih lip, obložene s pepki, grajski dimniki in strehe poslopij.

Nakrat je bilo čuti dva strela.

„Streljaje!“ je zakričal Andrejček ter zdirjal

PODLISTEK.

V SPOMIN

sreberne poroke gospoda Luka Svetca in gospe mu soproge.

Poroko sreberno praznuješ,
Uzerni, častitljivi mož;
V družini se svoji raduješ,
V sredini častitljivih mož.

Vše petikrat peto minilo
Je leto zakonske Ti zveze,
Je žitje se Ti pomladilo,
Ob strani ljubeče Tereze.

Učil si domovje ljubiti,
Učil, da trpeti je za-nje,
Kako se je treba boriti,
Da svoje izpolnimo zvanje.

Soproga ti vedno sledila,
Ti gladila širne poti,
Otroke je svoje učila,
Naj tvoje stopinje sledi.

In deca Tvoja sledila,
Vse Tvoje stopinje povsod,
Svoj dom se ljubiti učila —
Ljubiti predragi svoj rod.

Ti srečen si, moč plemeniti,
Ljubljen si doma in povsod,
Slovenin Te mora ljubiti,
Ljubiti slovenski zarod!

Bog živi Te, blaga družical
Na tisoče danes jih vaklika:
Naj živi prezveata dvojica
Slovenskega naroda dika!

Ves blagoslov v Vajine zvezol
Prošenja kipé do neba:
Bog živi nam Svetca, Terezo,
Presrečna bodita oba! Zmagoslava.

svojo goraja galerija, potem doljaja in nekaj posilancev iz večine, prevzel je predsednik sam ulogo proti Mandiću! Kričal mu je, da ne sme čitati, Mandić mu je odgovarjal, da ne čita drugoga, nego samo predlog, kakor se sploh predlogi vsikdar pišejo in čitajo. Nič ni pomagalo. Predsednik je vzel Mandića besedo, a Mandić je sel protestovaje, da se pokori le sili.

Dr. Laginja se je pritožil predsedniku, zakaj „sodrga“ vsaki hip odpira in zapira vrata, in s tem spravlja v nevarnost zdravje bližnjih poslancev.

Poslanec Sabin Vidulich, ki je imel kakor poročevalec zadujo besedo, je rekel, da ni bilo proti računom ničesar predloženo in ničesar rečeno. Manjšina je protestirala proti temu, ker je načelnik iz Malega Lošinja hotel pokazati s tem, da vse ono, kar se govori ali predlaga v hrvatskem jeziku, je kakor da bi ne bilo govorjeno ali predloženo. Vidulich je ponovil svojo trditev, a potem je vendar napravil nekaj opazk na ono, kar je bilo rečeno v dotičnem predlogu, prečitanim že poprej v italijanskem jeziku. Potem, ko so nekoliko besed vskliknili tudi hrvatski poslanci opomnil je predsednik poslancem sploh, da naj se ne razgovarjajo med sabo.

Dr. Benatti je predlagal na to, da naj se občinstvo zopet pusti na galerijo, „ker so prenehali neprijetni odmevi v tujem jeziku“.

Predsednik je ustregel tej želji, a vsi tisti, ki so se ležé in sedé skrivali na zgornji galeriji, so se vzdignili hkratu, dočim so se „odlične osebe“ vračale v dolajo galerijo.

To so bile komedije: naročene in zaželjene! Predlog radi uprave bratovščin, ki ga je hotel prečitati posl. Mandić, katerega pa je dal predsednik prečitati že poprej v italijanskem jeziku, se je glasil, kakor sme ga že priobčili v našem listu.

Utemeljevanje tega predloga je prevzel posl. Mandić, ker posl. Komparski ni bil navzoč. Temu je sledilo priobčenje zaključnega računa glede zemljiške odveze za leto 1896. in to z dohodkom 58.321 gl. 81 $\frac{1}{2}$ nč. in z enakim stroškom. Zemljiška odveza, ki je tako hudo tiščala prebivalstvo Istre, toliko slovensko-hrvatsko kolikor italijansko, je nehala, ni je več. Onega pa, ki se je mučil najbolj, ki je se svojimi tovariši vred delal neumorno v ta namen, skozi celih let, v Poreču in na Dunaju, dra. Matka Laginja, obsipajo sedaj vsakovrstnimi zaljenji in zasramovanji tista „odlična“ in „neodlična“ naročena italijanska svojat. Taka je hvaležnost ljudij!

Seja je bila zaključena.

DOPISI.

Iz Sežane. (Izv. dop.) Ko so po oni znameniti seji v deželni zboru Češkem, v kateri je toli divno in oduševljeno govoril dični župan zlate Prage, tudi mnogim Slovencem znani dr. Podlipny, v obrambo svoje časti, časti zlate prestolnice kraljestva Češkega in tudi v obrambo časti vsega naroda, ko so onega dne, pravim, odlične češke dame izročile dru. Podlipnemu lovor-venec v znak iskrene hvaležnosti, tedaj je izustil župan praški zlatih besedi o važni nalogi, ki je prisojena našemu žensstvu v borbi naroda za svoja prava in svojo bodočnost. O tem poziva odličnega rodoljuba češkega do žensstva je pisala tudi „Edinost“ in je izrazila plemenito željo, da bi se tudi slovenska žena jela zavedati, kako velevažna je naloga, katero je vršiti njej v življenju naroda. Ali želeli je lahko, lahko je izrekati lepe želje. Drugo vprašanje pa je, koliko je v široki javnosti prave pripravljenosti za uresničevanje lepih in rodoljubnih želj?!

Čehi so si znali vzgojiti svoje narodno žensstvo; oni jo že imajo svojo zavedno narodno ženo. In vendar je dr. Podlipny se svaril, se vspodbujal češko ženo na še tečnejše, še navdušeneje in še izdatnejše vršenje pripodeljene jej naloge!!!

Mi Slovenci smo pa še le pri prvih začetkih narodne vzgoje v našem žensstvu. In, žal, še za ta prvi, neznatni polet naši naredni gospodje ne kažejo pravega zmiala. Slovenska žena naj hodi zajemat narodne zavesti in navdušenja! Ona naj si bistri pojme o svoji nalogi! Ali kam naj zahaja po navdušenje, kje naj si bistri pojme in plemeni srce, kdo bodi nje učitelj? Kdo drugi, nego na-

rodni mož? Kje drugje se more navduševati žena za narodno stvar, nego v družbi rodoljubnih mož? Le javno življenje, občevanje s možmi plemenitega mišljenja, more dati ženski tiste in take vzgoje, jej ucepiti takega mišljenja in čestitovanja in jej vdahniti tistega patrijotizma, kakoršnega si želi dr. Podlipny pri češki ženi! Sosebno v nas Slovenceh — kakor že rečemo — more biti le družba narodnih mož pravega vzgojevateljica našega žensstva.

Čim pa smo prišli do tega važnega spoznanja, se moramo vprašati tudi, ali in kako vrše naši narodni možje in mladeniči to svojo nalogo? Ali jim je do tega, da bi vabili k sebi žensstvo, v namen, da mu navdahnjejo čiste ljubezni do rodu svojega, da je usposobijo za vršenje tiste velike naloge, ki je prisojena ženi v vseh civilizovanih narodih?!

Jaz ne vem, kako je drugod, ali glede naše Sežane moram že odgovoriti naravnost, da so razmere prav žalostne v tem pogledu. Nočem govoriti o par odličnih damah; ali naša žena ali deklica iz srednjega stanu nima prilike nikjer, da bi mogla zahajati v družbo, kjer bi se — da rečem prav naravnost — kaj naučila!

Jaz nočem ne napadati ne očitati ničesar. Le konstatovati hočem dejstva, le opisati hočem razmere, ker morda ni neopravičena nada, da te vrstice dajo inicijativo v ta namen, da se zboljšajo razmere.

Pri nas imamo čitalnico, gasilno društvo in podružnici sv. Cirila in Metoda. Poslednje tri društva pustimo na strani. Te tri služijo svojem namenu; ali namenu, kakor smo ga označili gori ozirom na vzgojo žensstva, mogla bi služiti v prvi vrsti čitalnica. Bi morala, a ne služi in — ne more. Vem to, da ne more, ker poznam razmera, ker vem, od kje se jemljejo člani tega društva. Zato ne dolžim nikogar, ampak želim le, da bi se odpomglo. Med člani čitalnice ne vem če najdeš toliko pravih Sežancev, kolikor je protov na roki. To društvo je pravo društvo uradnikov brez ozira na narodnost. Tako društvo ne more vršiti gori označene naloge, ker je bolj zabavno, nego narodno, in je tudi: ekskluzivno! Nečemo nasprotovati temu društvu. Ne, saj je potrebno; dobro je, da obstoji. Ali, ker je že resnica taka, da Sežanci ne zahajajo v to društvo in se tudi ne vabije, v sled česar tudi naše domače žensstvo nima nikake prilike za vzgojo v socialnem in narodnem pogledu, bilo bi pač želeli, da se enkrat uresniči ideja še jednega bralnega in zabavnega društva v Sežani. Saj so pametni in razumni možje že davne spoznali to potrebo, in so, — ako se ne motim — pravila takemu društvu že potrjena, a leže nekje v prahu. Dajte, ganite se sežanski možje!! Ustvarite tudi nam domačinom središč e socialnemu življenju, kjer bode narodna šola nam vsem, sosebno pa žensstvu. Sama iz sebe ni dorasla še nobena stvar. Vsaki stvari treba prilivati! Tudi našem žensstvu treba vspodbuje. Ako pa nočete privoščiti žensstvu vspodbuje, ako možki nikakor nočejo ničesar storiti za narodno vzgojo žensstva, potem pa naj potihnejo tožbe, da so ženske — „take“!

Še enkrat torej: ne da bi hoteli žaliti ali napadati, ampak le z jednim namenom, da se odpomore v Sežani velikemu nedostatku, priobči naj „Edinost“ ta epomin, oziroma rodoljubni poziv. Žena bodi prva, če tudi indirektna, pomočnica možu v narodni borbi. In to ne le odlična dama, ampak slovenska žena na vsej črti. Bog in narod!

Iz Pograda, dne 7. febr. 1898. (Izv. dop.) Čestni odbori so se konstituirali po vsej Istri, že davno pojdolobah novega zakona od dne 6. maja 1896. Samo za naš okraj zatezalo se je to, ker ker se je hotelo po sili doseči večine, prijazno načelom deželnega odbora istrskega, katerih načel Slovenci in Hrvati nikdar sprejeti ne moremo, ako hočemo delovati na korist svojega naroda.

Danes stoprav se je izvršilo tudi pri nas konstituiranje okrajnega čestnega odbora.

Predsednikom je bil enoglasno izvoljen tukajšnji župan g. Slavoj Jenko, a njegovim namestnikom g. Josip Prebilič iz Pisljaka.

Znamenite na tej velitvi je bilo to, da so za g. Jenkoto glasovali tudi taki, ki so ob času občinskega zastopstva Podgrajskega najtrajnejše delovali proti njemu — češ, da je slab administrator — med njimi oba zastopnika deželnega od-

bora v novem čestnem odboru. To kaže, da so sprevideli svojo xmoto toliko posamičniki, kakor tudi deželni odbor.

Ker bode treba naporega in vztrajnega dela, da se uredé naše jako zanemarjene ceste, želimo, da bi novi čestni odbor vspešno deloval v taki slogi, kakoršna se je pokazala o volitvi predsednika. Saj tu gre samo za napredek in blagostanje naroda in ne za — politiko!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 9. februarja 1898.

V deželni zbor Dalmatinskem so nadaljevali generalno razpravo o deželni proračunu. Vladni zastopnik je izrekel nado, da se železniško vprašanje skoro dovede do ugodne rešitve.

V deželni zboru Češkem so razpravljali včeraj o predlogu posl. Slavika za spremembo deželne volilne reda. Posl. Opitz je zahteval, da se v kmečkih občinah odpravijo indirektna volitve, posl. dr. Engel pa je poudarjal, da se za sedaj ne da doseči splošno in jednako volilno pravo. Predlog posl. Slavika se je odklonil na to, istetako predlog posl. Vašatega o enakopravnosti obeh deželnih jezikov v vseh uradih kraljestva Češkega. Nemeec dr. Lippert je utemeljeval svoj predlog, za očitje narodnih kurij. Rekel je, da Nemci nočejo raztrgati dežele, ampak hočejo le administrativno ločenje po okrajih v jezikovnem pogledu. Nemci da niso agresivni, ampak hočejo le zagotoviti svojo narodno ekzistenco. Govornik je predlagal konečno, naj se njegov predlog izroči komisiji, imenovani za predlog posl. Schlesingerja. Posl. Engel je izjavil v imenu čeških poslancev, da bodo glasovali za to, da se ta predlog izroči rečeni komisiji. Tako se je zgodilo tudi. — Sploh se stvari v tem deželni zboru razvijajo veliko mirneje, nego je bile pričakovati po črnih prorokovanih nemških hujšakav po poklicu. Ali pa se morda vidi gospodu Wolfu „vspešneje“, da rabi svoje talente za ščunvanje dijakov, pred katerimi je vlada ravno kar stopila lep korak — nazaj! Bodiš kakor hoče, vsakako pa kažejo dejstva, da v deželni zboru Češkem niso prava tla za delovanje Wolfa in ljudij slične vrste.

V deželni zboru Nižje-avstrijskem je pripoznal celo namestnik sam, da v nekaterih šolah je potrebno, da se poučuje tudi v češkem jeziku, zlasti pa krščanski nauk. Konservativci in krščanski socialisti pa delajo sklepe, da mora biti jedino nemščina poučni jezik. Ali se stavi tako konservativci narodni šovinizem nad verske potrebe?!

Deželni zbor Pradarški. Pred par dnevi smo dali izraza svoji radovednosti, da-li se tudi ta deželni zbor, ko bode razpravljal o predlogih za odpravo jezikovnih naredeb, postavi na stališče, Slovanom toli sovražno, kakor sti to storili konservativni večini v deželnih zborih Tirolskem in Gorenje-Avstrijskem? Včeraj sta prišla v razpravo omenjena predloga, oziroma predlog dotičnega odseka. In uresničila se je naša slutnja: deželni zbor Pradarški je povil svojo izjavo v veliko milejo obliko, nego pa ravno kar omenjena dež. bora. Deželni zbor Pradarški obšaluje dogodke v zadnjem zasedanju državnega zbora, kakor tudi pevod istim, ter izraža nado, da vlada odpravi jezikovne naredeb ter uredi jezikovno vprašanje potom zakona.

Kakor se vidi, je bil ta dež. zbor previšeje. Izognil se je vseh ostrin proti Slovanom in je tudi modro molčal o nemškem državnem jeziku! Brčkene uvidevajo konservativci sami, da se je gospod Ebenhoch zaletel jako nepremišljeno in da je svojim afrontom proti Slovanom prav po načinu Wolfovem le nastavl sekiro na vejo, na kateri visi vsa konservativna stvar v Avstriji.

Dijaško gibanje. Rektor vseučilišča Dunajskega je pezval včeraj k sebi odbor nemškega dijaštva, katerega je pozval, naj pove dijakom, da se vzdrže kakoršnešibodi nezakonite demonstracije. Čim bi se pomavljali izgredi, da hoče vlada razpustiti vsa dijaška društva. Ali, kakor so že dozorele stvari, da se nemški burši čutijo državo v državi in ne poznaje nobene avtoritete nad sabo, tako je izjavila tudi ta deputacija rektorju, da hoče vplivati kolikor možno v pomirljivem zmislu, da pa ne more obljubiti ničesar. Vlada vidi lahke že sedaj, da njene na-pol-naredeb nimalo ne imponujejo objestnim baršem. S tem, da je predčasno

dala zaključiti zimski semester, niso nemški dijaki izgubili ničesar, pač pa so se pridobili toliko časa — za popivanje.

Hrvatski in bolgarski kemiki v Zagrebu so poslali akademskemu društvu „Zvonimir“ na Dunaju nastopno brzojavko: „Mi smo ponosni na vedenju slovanskih dijakov proti nemškemu nasilstvu, ter jim kličejo bratski „Na zdar!“ Vztrajajte v tem vedenju, kajti z Vami so Bog in 20 milijonov avstro-ogerskih Slovanov!“

Različne vesti.

Žalostno poglavje. Da, žalostno je zares to poglavje o slovanskih odpadnikih. Kamorkoli se ozremo: ali na Štajersko, ali na Koroško, ali na Primorsko, ali celo v Ljubljano, povsodi vidimo, kako rod slovanskih odpadnikov vrši svojo malodastno nalogo. In kako mnogoštevilen je ta rod! Ne vidimo ga le v vrstah naših nasprotnikov, vidimo ga tudi na čelu. Le oglejte si imena nemških utaraskih prvakov na Koroškem in Štajerskem, ozrite se v Trst, in videli bode, da so slovanski odpadniki oni, ki vodijo nasprotnike! Ako bi na voditeljstvu nasprotnikov hkrati odstopilo vse, kar je slovanskega po pokoljenju in priimku, bil bi jim polom neizogiben. A kake so močni naši nasprotniki, ker crpijo svojo moč iz slovanske krvi! Slovanska kri, slovanski um, slovanska bistrost, vse to združeno s tiste odločnostjo in tistim fanatizmom, ki je povsodi lasten odpadništvu, in katero arditost je lahko umeti s psihološkega stališča in si jo lahko tolmači oni, ki ume čitati v duši človeka — vse to združeno dela močne naše nasprotnike in zadaja našemu narodnemu življenju krvavih ran! Te združene moči nas ovirajo v našem razvoju, te združene moči, se svojimi načrti, zahtevajo od nas silnih, moralnih, utrudljivih naporov, kjer bi bil lahko miren razvoj, plemenito tekmovanje v doseganju človeških idealov, po katerih mora stremeti sleherni narod, ako hoče biti vreden naslova: kulturni! Ne, nasprotniki drugorodne krvi niso naša nesreča, ampak naša nesreča so naši — odpadniki!

O kako resničen, le prerasnica je vsiklik v „Slovenca“: V nečem smo mi Slovani zelo podobni Nemcem. Nemci zalagajo svet z vladarji, mi Slovani pa z izdajalci, renegati in odpadniki!

Odpadništvo je naša nesreča, poglavje o slovanskem odpadništvu je najžalostnejše poglavje v zgodovini vseh naših bojev! Čas bi bil zares, da bi mogli zaključiti za vse čase to nesrečno poglavje! In v to bi morali delati vsi! A kako? Kako drugače, nego pravo narodno vzgojo, in sicer že v oni dobi, ko ima prvo besedo ona, ki je dala bitju življenje: slovenska mati! Ko tako premišljamo o poglavju o slovanskem odpadništvu, se še le prav oživlja v naši zavesti spoznanje, da ne bi smeli prezirati resnice, ki jo govori današnji naš dopis iz Sežane o potrebi vzgoje narodnega ženstva, in o dolžnosti, ki veže vse rodoljube v tem pogledu.

Odmevi iz bližnje minulosti. Vladni „Osservatore“ nam je podal te dni izgled, po katerem moramo sklepati, kake vrste so uredniki, ki so bili glasniki vladnih idej do najnovejšega časa! Ti uredniki se kar ne morejo ločiti od starih tradicij, in se kar ne morejo uživati v misel, da bi pravi oficijozus Tržaški ne moral soglašati z najrudečejimi listi v mržnji do Slovanov. Celé stari, okorni „Osservatore“ meni še danes, da je „zaveznik“ in „brat“ listom, kakoršen je oni novi, ki se nazivlje „Il Popolo Istriano“ in katerega laški fanatizem je naravnost strupen. Da, da, vladni „Osservatore“ je pozdravil nove ultralaške rogovilo kakor svojega brata in mu je voščil najboljših uspehov! Ako kaj na svetu, so značilni taki uredniki in taki časopisi, za čase, ki smo jih morali prebiti mi Slovani v bližnji minulosti.

Ne da bi hoteli triumfirati na tem, ali da bi hoteli šteti v posebno zaslugo, kajti smatramo to za najnaravnejšo stvar, ako so zagotovili na kompetentnem mestu — kakor je izvedel „Il Pensiero Slavo“ — da je kaj takega mogla napisati le nespametnost dotičnih urednikov, katerim gotovo ne pride več na misel, da bi v drugič napisali kaj takega.

Nespametnost? Ne, to ni pravi izraz. Tem gospodom tiste stare tradicije v kosteh in si ne morejo misliti, da bi mogle priti ob velja o take

tradicije. Te je le odmev splošne struje iz bližnje minulosti. Gospodje menijo, da še velja to, kar je bilo, zato tudi pišejo še tako, kakor so pisali. In uverjeni smo, da bode treba zelo resne besede od kompetentne strani, da bodo umeli gospodje, da se časi — spreminjajo!

Imenovanja. Poštunima vežbenikoma sta imenovana absolvirana višjerealeca Nikolaj Camus in Ivan Dujmovič v Trstu.

Država Oranje pridružila se je — kakor nam javlja tukajšnje c. k. poštno in brzojavno ravnateljstvo — s 1. prosincem 1898 svetovni poštni zvezi in veljajo torej od omenjenega dne naprej za pisemsko-poštni promet s to deželo iste določbe, kakor za promet z drugimi deželami svetovne poštne zveze.

Sežanski ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda so darovali sledeči: V slavo godu rodoljubne gospe, darovale prijateljice 3 krome. V nabiralniku v gostilni na „Vagi“ po gđ. Marici Grbec 4 krome 30 stot. V pušici gđ. Maše Dolenceve 5 kron 50 stot.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so od 15. do 31. januarja poslali: J. g. Avguštin Skočir, kurat v graški bolnici, za prosinac in svečan daroval 10 gld. — Slavno uredništvo „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani po g. Jos. Nolliju nabralo 995 gld. 21 kr. — Iz nabiralnika g. veletržca Fr. Kolmana v Ljubljani 3 gld. — Kršč. sec. slovenski delavci, vračajoči se od zagorske veselice nabrali v železniškem vozu 1 gld. 21 kr. — Vesela družba pri g. J. Spreitzerju v Ljubljani ob priliki blagoslovljenja nove hiše nabrala 4 gld. 15 kr. — Neimenovanec družbi za šolske sestre 12 gld. 50 kr. — Živeli vsj darovalci in nabiraleci! (Zvršetak.)

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda

Vabilo na veselico, ki jo priredi pevsko društvo „Hajdrih“ dne 13. februarja t. l. na Proseku v dvorani Gosp. Martina Lukša. Vstopnina na veselico 20 nov., sedeži 10 nov. k plesu za gospode 1 gl.; pri veselici in plesu svira odelek vojaške godbe c. in kr. pešpolka Baron Waldstätten št. 97. Začetek ob 6 uri zvečer. Razpored: 1. Godba. 2. S. Ferluga: „Primorski fantje“ moški zbor. 3. Godba. 4. S. Jenko: „Morski duhovi“, deklamacija. 5. Godba. 6. Ferdo Juvanec: „Pastir“ moški zbor z baritonom, tenorjem samospevom in dvospevom. 7. Godba. 8. M. Hubad: „Škrjanček poje žorgoli“ narodna, mešani zbor. 9. Godba. 10. „Šolski nadzornik“, veseloigra z petjem. 11. Ples.

Društvene zabave. Tamburaški zbor „Ilirska Vila“ v Il. Bistrici, priredi v nedeljo dne 13. t. m. veselico v prostorih Jelovškove gostilne. Začetek ob pol 8 uri zvečer.

Vipavska čitalnica priredi dne 19. t. m. maškarako, na kateri bode svirala vojaška godba iz Gorice.

„Konsumno in posojilno društvo“ v Sv. Križu. V Sv. Križu se je ustanovilo „Konsumno in posojilno društvo, registrovana zadruga z omejenim poroštvom“. To društvo je že potrjeno ter je že vpisane v zadržni register z odlokom c. kr. trgovinskega in pomorskega sodišča od 31. decembra 1897. št. 21059. Vsa dotična naznanila in objave se morajo razglašati v listu „Edinost“. To je sedaj že tretje društvo, ki se je ustanovilo v našem zadnji čas povse probujenem in prarejenem Sv. Križu. Namreč: pevsko društvo „Skala“, podružnica kmetijske družbe in to novo društvo. Prvi dve vspevati jako dobre. Ker je novoustanovljeno društvo velike važnosti, in ker je temu društvu namen narodnogospodarskega značaja, usojame se posebno priporočati tamošnjim rodoljubom oziroma nadzorništvu in odboru tega društva, da ne štedijo na trudu, in da dobro premislijo vsaki korak in vsaki ukrep, predno ga odobre. V nadi, da bode novoustanovljeno društvo doseglo popolnoma svoj cilj, moramo častitati Križanom iz vsega srca na take lepih napredkih. Živeli!

Razprava radi izgredev na Opčinah. Predčevajšajem se je vršila pred tukajšnjim deželnim sodiščem razprava radi izgredev, ki so se pripetili o priliki volitev za državni zbor. Vseh obtožencev je bilo 18 — „Dne 17. marca 1897“ zvečer, o priliki izvolitve Leop. Mauroner-ja državnim poslancem, je bilo zbranih v kavarni na Opčinah več vaščanov, od katerih so bili večina pristaši slovanske, a manjšina je bila italijanske stranke.

Jeden pristašev slovanske stranke je pozval navzoče, da pijejo na zdravje Nabergojevo; kdor tega ne stori se ga vrže ven. Večina se je odzvala klicem „Živio Nabergoj“. Neki Ivan-Marija Hrovatin „Gajpel“ in neki Fran Sosič „Fičo“, nista hotela tega storiti, kar je raztogotile druge. Takoj se je vnel pretep in oba sta bila natopena in ranjena. Pritekli so takoj žandarji in poljski čuvaj (občinski stražar) Jakob Sosič. Njih poziv in ukaz, da se razidejo, je še-le povečal nemir. Nikdo se ni hotel odstraniti in Ivan-Marija Hrovatin je sunil čuvaja rekši mu: „Pojdi spat! Ti nam ne smeš ostati tukaj!“ Slednjič se je posredilo žandarjem, da so razgali navzoče, ki pa so se odstranili kričaje. Ker pa so doznali, Ivan Sosič, Vincencij Sosič in Anton Hrovatin, da se je zatekel ranjeni Fran Sosič „Fičo“ v hišo Ivana Marije Hrovatin „Hajpel“, podali so se tjekaj. Prva dva, ki sta imela nekaj v rekah, sta pretela Sosiču rekši: „Fant, prideš že nam v roke“, — Hrovatin je pa zagnal v jedno okno kamen ter pobil jedno šipe: Na to so odšli.

Žandarji so izjavili, da so spoznali med takrat navzočimi vse obtožence, ki se niso hoteli odstraniti na njihovo povelje in da so slišali kričati Ivana Sosiča, Antona Sosiča in Andreja Daneva: — Pusti! Pusti! —, koder so hoteli sprovesti Ivana-Marijo Hrovatina v zapor. Ranjenca in druge priče so potrdili, da so bili prvih pet obtožencev oni, ki so jih pretepli, in ker ni mogoče določiti natančno, kdo izmed njih je bil prav za prav prevzročitelj ran, mora se pripisati po §. 157 k. z. njim skupno krivda radi težke telesne poškodbe. Te bi bil torej v glavnem obseg zatožnice.

Prvih 5 glavnih obtožencev je sicer priznalo, da so bili v kavarni, tajili so pa, da bi bili oni krivi tega, česar so obdolženi. Rekli so, da je bila takrat splošna zmešnjava, in da ne more potrditi nikdo, in tudi ne ranjenca, kdo je glučal čaše.

Ivan Sosič in Vincencij Sosič sta rekla na razpravi, da sta res prišla v hišo za Sosičem „Fičo“, kateri ju je vsprejel oberožen, a prišla sta samo zato, da poizveta od njega, kako misli in kde da ga je ranil. Pretela mu nista nikakor, marveč sta skušala da bi ga pomirila.

A. Hrovatin je priznal, da je zagnal kamen v okno, ni pa storil tega z namenom, da bi ranil koga. Anton Marija Hrovatin je tajil, da bi bil sunil poljskega čuvaja, ter je istemu del le roke na ramo rekši, naj ide, in mislil, da isti ni v službi. Drugi so tudi tajili, da bi se ne bili hoteli odstraniti na ukaz žandarjev. Ferdinand Malalan je rekel: Zaukazano nam je bilo v italijanskem jeziku in tega jezika jaz ne razumem.

Priče so govorile vse slovenski. A poudariti treba, da njihove izjave na razpravi niso bile v popolnem soglasju z izjavami pred preiskovalnim sodnikom.

Mnogo dejstev, ki so bila popolnoma dokazana po izjavah v zapisniku, so se izkazala na razpravi dvomljivimi. Tako je priznal na razpravi Sosič sam, da si ne more misliti, da bi bili prišli v hišo za njim slabim namenem, in da bi mu hoteli storiti hučega. Tudi poljski čuvaj ni mogel potrditi, da bi mu bil Jakob Sosič hotel zabraniti izvrševanje službe ter ne ve, je-li ga je sunil samo za šalo ali zares, ker ga je sunil le lahko. Žandarja sta potrdila, kakor v obtožnici, s pristavkom, da so bili vsi vinjeni.

Potem je govoril državni pravdnik N. Pancrazi. Dokazoval je, da so obtoženci krivi. Zakon veleval, da bodi vsakdo svoboden v izvrševanju volilne previce. Rekel je tudi, da pravi evangelij: „Vsi smo bratje“. Obtoženci se morajo kaznovati ostre, ker so so bili čini hudi in glas o tej obsojbi, ki pojde od vasi do vasi, naj bode v svarilo drugim in obsodba naj bode v strah, da se kaj takega ne pripeti več.

Priznati pa moramo gosp. drž. pravdniku namestniku, da se je najugodnejše razlikoval od — gosp. Frausa.

Ivan Sosič in Ivan Marija Hrovatin sta zahtevala zagovornika, katerim je bil pozvan uradnim potom svetnik dr. Kramer. Le-ta je dokazoval v svojem govoru, da obtožnica ni zadostno podprta dokazi. Rekel je tudi, da se sodni dvor mora ozirati le na izjave, oddane na razpravi, a današnja razprava je dokazala, da ni potrjeno, kar pravi obtožnica gledé njegova branjenca, katera se morata torej rešiti obtožbe.

Ob 10. uri zvečer se je razglasila razsodba. Obsojeni so bili vsi zatoženci razven Frana Sosiča in sicer: Ivan Sosič na 6 mesecev, Vincencij Sosič na 4 mesece, Josip Danev na 3 mesece, Andrej Vidan na 2 tedna, Anton Sosič na 8 dni, Anton Hrovatin na 2 tedna, Ivan Marija Hrovatin na 1 mesec, Ivan Marija Raubar na 8 dni, Anton Raubar, Jakob Sosič, Ivan Marija Vidan, Andrej Danev Andrej Sosič (Francin) in Anton Hrovatin-Vremec vsaki na 5 dni, Andrej Sosič-Rumber, Josip Vremec in Ferdinand Malalan vsak na 7 dni zapora.

Vzrok, zakaj naši slovenski odvetniki niso mogli prevzeti zagovorništva, so pojasnili v posebni ulogi na predsednika razprave. O tem in marsičem drugem na tej razpravi spregovorimo še tudi mi.

Najnesrečnejši dan v tednu se imenuje navadno petek. Statistika pa dokazuje, da to ni res, kajti najusodnejši dan v tednu je ponedeljek. Povprečno spada izmed nesreč na ponedeljek 16.74 odstotkov, na torek 15.77, na sredo 15.31, na četrtek 15.73, na petek in soboto 16.39, na nedeljo pa le 8.69 odstotkov.

Tatvine od torca. Okolo 9. ure zjutraj je prišel v štacuno Antona Roncati Matej Tominc iz Podlaza in je zahteval par čevljev. Poskusil je že več parov in prodajalec mu je iskal še drugih, da si izbere. Med tem časom je Tominc že skrnil jeden par pod pazduho. Prodajalec pa je zapazil, da manjka jeden par čevljev ter obvestil o tem polic. inšpektorja Fickota, kateri je preiskal Tominca ter našel pri njem zginoli par čevljev. Aretiral je Tominca takoj. Poslednji je rekel, da je to storil za to, da proda čevlje in si kupi kruha.

Aretiran je bil težak Lovrenc Muha iz Klanca pri Ljubljani, ker je bil ovajen, da je ukradel Josipu Jelencu jedno obleko. Oblečen je bil tudi v jeden jopič, katerega si je izposodil od istega Jelenca. Bil je namenjen v Pulj, moral pa bode odložiti odhod.

20letni Jakob Lak iz Gropade, je hotel utihotapiti čez finančno linijo 6 vancev fig. Ustavila ga je pa finančna straža. Stražarju se je dozdevalo takoj, da se fige ukradene in izročil je Laka redarju, ki ga je odvel na policijo in od tod v zapor. Zgovarjal se je, da mu je fige daroval neki nepoznani težak. Ali, ker dandanes le redko kde kaj daruje, se mu to ni verjelo.

Pozor na orožje. Vsled neprevidnosti o rabi orožja, dogaja se jako veliko nesreč. V soboto je kupil železnični sprevodnik Markovic svojemu 11letnemu sinku karabinko Flaubert. Ni pa vedel, da je nabasana. Doma je izročil karabinko sinku in ta si jo je začel takoj ogledovati. Med ogledovanjem sprožil se je petelinček, in o nesreča — kroglija je zadela mater, ki se je takoj zgrudila mrtva na tla.

Pipe in še nekaj drugega. pravijo, se ne posejajo. Ne samo te stvari se ne posejajo, marveč tudi obleke ni zdravo posejevati. Julija Zabušek je posodila svojo obleko neki Katarini S. Že je minora več mesecev, ali Katarina še ni vrnila obleke. Niti tega ni mogla izvedeti Zabušek, kje da staneje Katarina. Včeraj je izposejevalka vendar slučajno naletela na Katarino in jo je stirla seboj na policijo. Sodišče jo gotovo pouči, da izposojene stvari treba vendar vračati na vse zadnje.

Slepar v mašniški obleki. V Gentu v Belgiji se je neki Campana oblekel v mašniško obleko in je v spremstvu nekega Flamenta nabiral milodare za neko pobožno kooperativno društvo, katerega načrt je blagoslovil celo sv. oče sam. Geljufa sta že nabrala okolo 4000 frankov, ko ju je začela zasledovati policija. Campana je zginil še o pravem času. Njegovega spremljevalca pa je zaslačila policija.

Najnovejše vesti.

Petrograd 9. Praviteljstveni Vesnik pravi, da Rusija ne zahteva, da se krečansko vprašanje mora rešiti ravno po načinu, kakor je predlagala ona, ako katera druga evropska vlast ve za drug primeren način. Imejativne za nove predloge pa noče poprijeti Rusija. Poslednja je prijavila vlastim, da odklanja odgovornost za posledice, ki morejo navstati vsled zavlačevanja krečanskega vprašanja, da ne dopusti, ne da bi katera vlast nasilnim potom imenovala generalnega guvernerja, in ne da bi se pomnožilo tursko vojaštvo na Kreti, ter da se sploh ne udeleži kakršnihkoli nasilnih odredb proti Krečanom, ki dovolj dolgo že potrpežljivo čakajo na konečno rešitev svoje usode.

Pulj 9. Danes je bil v deželnem zboru skandal kakršnega še ni bilo do sedaj. Ulogo izpraznjene gornje galerije so prevzeli dolnja galerija in poslanci večine, katere je vodil okolo sebe otepa-joči Bartoli. Jutri pride v razpravo predlog o razpravnem jeziku.

London 9. V gorenji zbornici je izjavil Lord Salisbury, da vlada pozdravlja po Rusiji predloženo kandidature princa Jurija Grškega kakor najumestnejše direktivo, da savomeji gibanje na Kreti. V dolnji zbornici pa je prijavil lord Balfour, da se je angleška vlada dogovorila z rusko in francosko, da zajamejo posesojlo Grške. Glede dogodkov v Portartur je izjavil državni podtajnik Curzon, da Rusija ni storila ničesar, v kar ne bi imela pravice po pogodbi.

Trgovinske brojavke in vesti.
 Endimreška Pšenica najeson 9.35 9.37 Pšenica za spomlad 1898 11.96 do 11.98 Oves za spomlad 6.34—6.34
 Rž za spomlad 8.70. 8.72 Koruza za maj-juni 1897. 5.28 5.30
 Pšenica nova od 78 kil. f. 12.85—12.95 od 79 kil. f. 13.00
 13.05 od 80 kil. f. 13.10—13.15 od 81 kil. f. 13.30
 13.35 od 82 kil. f. — — — — — 6.50 9.50
 prose 6.15. 6.45

Pšenica: ponudbe in povpraševanje jako slabe. —
 Prodaja 18000 m. st. Vreme: lepo.

Havrs. Kava Santos good average za mesec marc 29.50
 za maj 29.75 za september 30.50 za december 31. —

Trgovinska borza 9. februarja 98

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	102.55	102.50
— v srebru	102.40	102.40
Avstrijska renta v slabi	121.35	121.65
— v srebru	102.95	102.85
Kreditno posojilo	363.30	362.60
London 10-lin.	120.10	120.05
Napoleon	9.53	9.53
20 mark	1.76	1.76
100 rubl.	45.25	45.25

Pri 4 letnih časih Barriera vecchia š. 7
 Prilika za praznike in novo leto. Velika zaloga zimskih ogrinjal (šalov) v vseh barvah po gl. 3.60 in gl. 1.20 Zbirka frštanja v raznih risanjih od 20, 30 in 37 nvč. Moške srajce bele in barvane od 90 novč. naprej. Maje iz pliša za gospe po 65. 75 nvč. in več

samo v prodajalnici

Pri 4 letnih časih Barriera vecchia š. 7

Sloveča vina iz Visa

v zalogi vin Via S. Lazzaro št. 4.
 Opolo iz Visa po 34 novč. liter,
 " " fino " 36 " "
 belo sladko " 40 " "
 Kakor tudi najfinejša desertna vina.
 Prosto na dom od 5 lit. naprej.
Peter Benussi iz Visa.

Cukerin
 200krat slajši, nego sladkor iz repe
 100 tablete za gl. 1.50,
 250 " " " 3.50,
 500 " " " 6.50.

Cukerin
 350krat slajši, nego sladkor iz repe
 100 tablete za gl. 2.50,
 250 " " " 5. —,
 500 " " " 9. —.

Pošilja po poštne povzetji
J. Vojtěch, Nusle-Praga
 Ako se pošlje denar naprej, se pošlje blago poštne prosto.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
 Rafaela Italla
 Via Malcanton št. 1.
 Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, zimnic in peresnic, ogledal in železnih blaganj po cenah, da se ni bat konkurence.

Spiritus sinapis compositus
ALGOFON
 Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.
 Steklenica z navodilom stane le 20 nč.
 ter se dobiva jedino le v lekarni
PRAXMARER (Al duo Mori) Piazza grande TRST.
 Paziti na ponarejanje

ZAVOD
 za uniformiranje in civilna krojačnica
FRANA JIRAS
 ulica Caserma št. 9
 priporoča se za napravo uniform in civilnih obiek.
Postrežba poštna.
 Zaloga vseh vrst za uniforme po originalnih tovarniških cenah.

MEHANIČNA DELAVNICA

Josipa Matzenik & Karola Aite
 Via S. Catterina št. 5 Via S. Catterina št. 5
 vabi gg. kolesarje na ogled strojev, model 98, lastnega izdelka, iz najboljšega angleškega materijala; modeli elegantni, posneti po angleških in ameriških.
Gladek tok se jamči.
 Popravljenja v tej stroki izvršujejo se točno in natančno. Prodaja pripadkov. — Lastna peč za nikiliranje.

Ulica Donota št. 9.
Mehanična delavnica
 ustanovljena leta 1869
Petra Braido in sina
 prevzema poprave šivalnih strojev in koles in vseh mehaničnih del. Dela izvršuje najnatančneje in po najnižjih cenah. Prodaja tudi kolesa nova in obrabljena kakor tudi šivalne stroje. Abonement za hranitev koles po 2 gl. na mesec.

Ulica Donota št. 9.
Zaloga pohištva
 tvrčke **Alessandro Levi minzi**
 Trst, Via Riborgo, 21 in Piazza Vecchia št. 9
 Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustrovan cenik zastoj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Hotel Volpich
 pri črnem orlu (Aquila nera)
 TRST
 Via S. Spiridione, Corse, Via S. Nicolò,
 najbolj v središču
 popolnoma na novo opravljen.
KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.
 V pritličju „Restavracija Pilsen“
 od F. Volpicha.

100 do 300 gl.
 zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika z razpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. Ponudbe pod naslovom Ludwig Oesterreicher VIII Deutschegasse 8, v Budapešti.

Cassa di Risparmio Triestina
 (Tržaška hranilnica)
 Sprejemlje denarne uloge v bankovcih od 50 nč. do vsacega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10. 12. ure opoldne. Obresti na knjižice 3%
 Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 gl. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gl. pa 5 dni.
 Eskomptuje menšice domicilirane na tržaškem trgu po 3%
 Posujuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gl. po 4%
 Višje zneske od 1000 do 5000 gl. po 5%
 Daje denar proti vključju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru. 2—24
 Trst, dne 5. maja 1894.